



“Stihovi hrvatske himne uvijek će buditi naša rodoljubna čuvstva”

Antun Mihanović (Zagreb, 10. lipnja 1796. - Novi Dvori kraj Klanjca, 14. studenoga 1861.), hrvatski književnik i pravnik, poznat je Hrvatima u domovini i svijetu po stihovima pjesme “Hrvatska domovina“, čiji su stihovi postali hrvatskom himnom, krajem 19. stoljeća. Pjesma je prvi put objavljena u desetom broju Gajeve Danice, 14. ožujka 1835. Antun Barac je napisao: „U njoj je pjesnik sabrao sve što se od nas ne da otkinuti dok živimo kao narod što će uvijek oživljavati i buditi naša rodoljubna čuvstva.“

Hrvatsku domovinu spjevao je u Rijeci, gdje je bio guberijalni tajnik. Prvi put je objavljena u desetom broju Danice. Josip Runjanin, iz Vinkovaca, uglazbio je današnju hrvatsku himnu, prema prvim stihovima “Lijepa naša... a uglazbio, u skladu s predajom, učitelj pjevanja i organist prvoslovne crkve u Zagrebu Vatroslav Lichtenegger. Godine 1861. prvi je put javno izvedena. Kao hrvatska nacionalna himna, prihvaćena je 1891. Antun Mihanović je pisac tih divnih, domoljubnih i slavnihih stihova za rod Hrvata. Bio je i aktivan sudionik nekih europskih političkih zbivanja, što je, zapravo, puno manje poznato javnosti. Bio je hrvatski velikan, književnik, diplomat. U Zagrebu je završio i gimnaziju. Studirao je i pravo u Beču. Nadahnjivao se i slavenskim idejama, volio je područje filologije. Zagrebački biskup Maksimilijan Vrhovac (koji je dao da se uredi Maksimir te je nazvan po njemu) potaknuo je Mihanovića da počne prikupljati “hrvatsko narodno blago“. Već 1815. je u Beču objavio knjižicu “Reč domovini od hasnovitosti pisanja vu domorodnom jeziku“.